Між розлогини химерні
Язиками подовгастими
Сонна синява спокій розсипала.

На озерні непорочні дзеркала
Виплила,
Бризнула реготом-криком русалка.

До топельника зеленого
Плавнозгубно, зоречасно
Сонним чаром шалу липла,
Маном манила до терему...

Оп'янилась диким криком,
Ссала з лілій сок ненаситно
І в хвильки плюскітно хлипала.
1922